

So wotpoladanje a wopschijecze tute-
ho Sromadzenja njekotrnych Ewan-
gelskich Sserstich stuczkom wofeb-
nje na to dze, so by pokasane byto: kak so
sijenej wutrobu ma, kotraz wopraudzi, to je,
swutrobnej luboszu do IJesusa wjeri, aby, so
bych ja tuzamu wjez se stowami swjateho
Pisma wureczat, po Eph. 3. v. 17. 20. We
kotrejz Krystus psches wjeru bydli, a kotraz
we luboszi sakorenena a sakozena budze, tejsz
posnaje, so Krystusa lubowacz wele ljepo je,
dyzli schitko wedzicz. Hacz runje njetko tu-
ta wjez pschi tych kamnych, kotrsz ducha teje
wjerny a lubosze dostali su, kiz nam IJesu-
sa pschekrasni we zyltem jeho martowem
snamenju, sewschitkimi jeho swjatymi ra-
nami, szyltej jeho drohej sakuzbu, skrowu a
smerczu, jena shegen wuziwania a shonenja
bojszy wopokasana a wobtwerdzena wjer-
nosz wjich wutrobach je; da smy my tolla
tych druhich dla, kotrymz ta wjez hieschce
sjawna neje, sa nusne dzerzili, tutym stucz-
kam (pschetoz my reczimy radzi s Bibliju,
kotraz wot IJesusa swjetst, Joh. 5, 39.) nie-
kotre bibliste spruchje pschistajicz, kotrez sni-
mi teho sameho wopschijecza su, so by kojz-
dy steho sjawnje widzicz mot, so tute stucz-
ki po tem stowi teje wjernosze su, kotrez we
Bibliji steji, a tejsz steho posnacj mot, kaike
psches mjeru jara krasny schaz my na tem
drohim